

demokratiske Udgangspunkt i 1891 65 Aars Alderen ikke kunne være langt fra det rette, i alt Fald vil den være langt nærmere derved, end 60 Aars Alderen vil være. Det er jo et Spørgsmaal, om Arbejdsevnen bevares ganske proportionalt med den øgede Levetid, og i saa Henseende er der gennem Dødelighedstavlen intet bevist. Jeg vilde mene, at Erfaringerne gaar i Retning af, at den egentlige Alderdomstid er forkortet, samtidig med at Levesandsynligheden er forøget. Dette kan jo meget vel være Tilfældet, selv om Dødeligheden er større i den saakaldte Underklasse end i den saakaldte Overklasse, og de Betragtninger, som det ærede Medlem her anstillede, vil han ganske sikkert indrømme — jeg fandt ogsaa en Antydning deraf i det ærede Medlems Udtalelser — hvilede paa en Statistik, der maa siges at være ganske forældet.

De Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. Vesterager fremsatte angaaende saavel de 3 Aar, i hvilke man skal have holdt sig udenfor offentlig Støtte med Fattighjælps Virkning, som de 5, i hvilke man ikke maa have forringet sine økonomiske Vilkaar for at blive Aldersrentenyder, samt ogsaa de Bemærkninger, som det ærede Medlem fremsatte om Hjælpekassehjælpen, har jeg allerede i Tilknytning til andre Medlemmers Udtalelser været inde paa, og jeg skal om det sidste Punkt endnu kun udtale, at det forekommer mig, at en økonomisk nødstedt Aldersrentenyder maa hjælpes ganske som andre økonomisk nødstedte Personer i vort Samfund, uden at denne Hjælp faar Fattighjælps Virkning, og naar en saadan Hjælp skal ydes, er det naturligt og selvfølgelig, forekommer det mig, at man henviser Aldersrentenyderen til Støtte ad samme Vej som den, man anviser andre Personer.

Jeg mener ogsaa, at den Utilfredshed, som er kommet til Orde fra forskellige Sider, med, at der ydes en lille Aldersrente til Personer, som har nogen Indkomst eller Formue, er en Betragtning, som socialt set ikke kan billiges, thi man maa jo ikke glemme, at Aldersrente ikke bør eller skal være en Hjælp til de fattige alene, men naar man udover denne den snævraste Kreds af økonomisk vanskeligst stillede i beskedent Omfang udvider Aldersrenteydelsen ogsaa til de mere brede Lag, faar den hele Foranstaltning derved i langt højere Grad Karakteren af en Folkepension, end Tilfældet ellers vilde være. Derfor tror jeg, at der socialt set er vundet betydeligt gennem de forholdsvis smaa Ofre, der skal bringes for, at man skal kunne yde Aldersrente til Per-

soner, som har en Aarsindkomst, som man med de mest beskedne Krav til Livet og i den største Tarvelighed mulig kunde komme ud af det med.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Rodes Bemærkninger forleden Dag skal jeg blot sige, ganske som det ærede Medlem Hr. Hegelund-Lange nys udtalte, at jeg ikke kun paa eet Punkt har erklæret mig villig til Forhandling, men at jeg har erklæret mig villig dertil paa ethvert Punkt, hvor man kunde ønske Ændringer i Lovforslaget, som ikke slaar Principperne i Stykker og ikke fører Forslagets Praktisering udenfor den økonomiske Ramme, som nu en Gang er fastsat. Jeg vil overfor det ærede Medlems Bemærkning om, at jeg mulig kunde have misforstaaet Oppositionens Stilling til det foreliggende Forslag, sige, at dette ingenlunde er Tilfældet, jeg har særdeles vel forstaaet Oppositionens Stilling, som er denne, at man vil medvirke til Gennemførelse af et Lovforslag, som hviler paa det Princip, paa hvilket dette Forslag er bygget.

Det ærede Medlems Udtalelser om det Mod, som alene var Betingelsen for at gennemføre en Lov, der, hvad Ydelserne angaar, havde det Omfang, som det ærede Medlem kunde ønske, er jo omtalt fra mange forskellige Sider, og jeg maa udtale min Forundring over de Betragtninger over Kapitalen, som det ærede Medlem Hr. Rode fremførte i denne Sammenhæng. Det ærede Medlem bør dog erindre, at vi i dette Land er naaet op til at spænde Skatteskruen saa stærkt, at en yderligere Omdrejning neppe vil kunne taales, uden at Erhvervslivet klemmes sammen, hvorved jo Kapitalen til Disposition for Erhvervslivet vil formindskes ved mindsket Foretagsomhed, ogsaa langt udover Merskattens Beløb. Her er ikke Tale om Mod, her er Tale om — og det synes jeg, man bør understrege stærkest muligt — Hensyntagen til hele Samfundet, ikke blot til den Del af Samfundet, som skal nyde godt af Lovforslaget, men ogsaa til den Del af Samfundet, som skal være ydende.

Det ærede Medlem Hr. Rodes Bemærkninger om de Sæts, som det ærede Medlems Forslag til Lov om Aldersrente indeholdt, forstaaer jeg ikke; jeg forstaaer ikke, hvorfor det ærede Medlem ikke vil erkende, at det, han for to Aar siden foreslog, var Minimaltakster, Takster, over hvilke det frie Skøn skulde bygge, men hvorunder man ikke kunde komme. Naar der tales om Normalsæts, menes der dermed saadanne Sæts, der lægges som et Gennemsnit, saaledes at nogle ligger over, andre under; men saaledes forholdt det sig jo ikke med